

הקולות בוקעים מתוך המקלם. באולם: הקצין דודין משמאל, הסניגורים מלפנים

דודין אינטימית בינו לבין אשה זרה, היתה בקשר ליונה סופר. כאשר השתתפה בהרצאותיו, היתה כבר אם לשני ילדים, גרושה פעמיים. אחרי גמר לימודיה, התקבלה ל"עבודת-התמחות אצל שופט בית המשפט המחוזי יעקב גביוון. מפאת הדחוק בבניין בית-המשפט, אין אפשרות להעניק שם ל"ש" כה פרטית לכל שופט. שותפו של גביוון ללישכה הפרטית היה מלחי. וכך נוצרה ה"דמנות נוחה לפגישות בין השניים.

מה היה ערך היחסים האלה, בעיני מלחי? אי אפשר לענות על כך בוודאות, כי הוא עצמו לא דיבר עליהם מעולם עם איש זר. אבל יונה סופר דווקא הזכירה אותם. לא בתקופה שהם היו קיימי, מים, אלא אחריהם. כאשר כבר התאכזבה. כאשר היא הכינה את נקמתה.

אשה" — טמוז המניע הסודי של הפרשה כולה.

★ ★ ★
הספר השחור
 ב שיחתה הארוכה באוזני כתב העת ל"ס הזה, זמן קצר אחרי שנודע על השעיית השופט מלחי מתפקידו, אמרה יונה סופר, ככאב אמיתי (העולם הזה 1495): "הלב נורא כואב לי על מלחי, הוא אחר

סופר: מתי?
 מלחי: שמונה ועשרה, ככה.
 סופר: לפני זה.
 מלחי: לא. זה לא יצא לפני זה. זה לא יצא באופן פרקטי.
 סופר: בשבילך. תראה אני עזבתי את הכל. זה רציני. תבין.
 מלחי: טוב, אני אהיה בשמונה.
 סופר: בשמונה. טוב, אז בשמונה כי בית-המשפט.

מלחי: אני לא שומע.
 סופר: העניין הוא של וונקרט.
 מלחי: איזה עניין?
 סופר: של וונקרט, של וונקרט, אתה זוכר? של וונקרט?
 מלחי: לא.
 סופר: העניין של וונקרט.
 מלחי: איזה עניין?
 סופר: של וונקרט. שלמה וונקרט.
 מלחי: בכל אופן, אז בבקשה בבית-

„שיתגרש - ויתחתו איתי!"

★ ★ ★
רומק נכנס לתמונה

כ אן יש להכניס לתמונה אדם שנפטר לפני קצת פחות מחמישה חודשים. זהו ראובן ("רומק") גרינברג. לרומק היו קשרים מסועפים. בשל המלחמה הבלתי-פוסקת בינו לבין המשטרה, ישב לא פעם במעצר. באחת ההזדמנויות ה"אלה הכיר את שלמה ונקרט, ולדבריו ונקרט הוא אשר היפנה אותו ליונה סופר. על סמך מה עשה זאת? לדבריו ונקרט, כפי שצוטטו על-ידי ה"תביעה, הוא אמר לו, כי יונה סופר תוכל לשחרר את השופט מלחי. כי היא מיוודרת איתו.

★ ★ ★
הרפוקים

רומק הכיר היטב את יונה סופר. היא היתה מלאה מרירות נגד כל העולם — ובעיקר העולם הרשמי, המיוצג על-ידי פקידיו הממשלה השונים, קציני-משטרה גבוהים, פרקליטים ומנהלי-חברות. בדיוק אותם אני שים, שרומק ראה בהם את אויביו המוש"ב. רומק גם אימץ לעצמו את ההשקפה ש"אנשים אלה" הם גם אויביו של האזרח הקטן. תפיסה זו דחפה אותו לייסד גוף יומרני, שקרא לעצמו האגודה הישראלית ל"מען זכויות האזרח. אל הכתובת הזו היו פונים אזרחים רבים, שחשו את עצמם — בצדק וגם שלא בצדק — דפוקים. במעגל הרחב הזה, הסתובבה גם יונה

האנשים הטובים והישרים שאני מכירה. אם יכולתי לבקש ממנו סליחה, הייתי עושה זאת."

אבל זה כבר היה אחרי שלא ניתן להחזיר את הגלגל אחורה. אחרי שהספר השחור שלה הפך לחלק מתצהיר-בשבועה, מיסמך מס' 1 בתיק החקירה של מטה משטרת י"ש ראל נגד השופט המחוזי אליעזר מלחי. יונה סופר יכלה להביע צער וחרטה, אבל לא רגשות אלה יכלו לקבוע את גורל השופט מלחי, כי אם הרגשות שהגחו אותה בשעה שהתיישרה לכתוב את הספר השחור, וב"שעה שהגישה אותו למשרד המשפטים.

היו אלה רגשותיה של אשה נכ"זבת באהבתה.

★ ★ ★
פגישות כלישכה

ר שופט אליעזר מלחי ידוע כאיש ז משפחה צנוע. מעולם לא נקשר שמו עם שום שערורייה או רומאן. הערצת תל"מידותיו, בפקולטה למשפטים של האוניברסיטה העברית, נשארה תמיד בתחום ה"אקדמי. הפעם האחת והיחידה, בה דובר על ידי

מלחי: בבקשה, בבקשה.
 סופר: להתראות.
 מלחי: שלום.

★ ★ ★

גבר-אשה

מדוע הסכים מלחי לפגוש אותה? יונה סופר, ולקבוע איתה פגישה בשעה מוקדמת כל-כך?

טענת התביעה תהיה, כמובן, שהוא היה מוכרח להיכנע לה. כי הוא היה נתון בידיה. אסיר בעל-כורחו. מפני שהיה בין השניים סוד נורא. סוד מתן ולקחת השוחד. טענה זו עוד נתונה להוכחה, ולקביעת נכוניתה על-ידי בית-המשפט.

אבל ייתכן הסבר אחר. ואת המפתח לה"ס בר השני אפשר למצוא בדברי היועץ המש"פטי, כאשר נשא את נאומו-הפתיחה שלו במשפט. הוא אמר, בהגדירו את התנהגותו של מלחי כלפי סופר: "הוא רדף אחריה כרדוף גבר אחרי אשה."

כאן, בשתי המלים — "גבר —

המשפט מחר בבוקר. סופר: לא, הייתי רוצה — אני באתי באופן מיוחד. תראה יש חקירה של המש"טרה. וזה רציני. אני באתי באופן מיוחד בשבילך. לטובתך — מהר. אנחנו מוכרחים להיפגש רק לשאול אותך מה להגיד.

מלחי: אין לי כל זמן. אין לי כל אפי שרות. אני עומד ללכת כעת. הכי טוב...

סופר: יותר מאוחר. הכי מאוחר. אני אחכה פה עד מתי שאתה רוצה. תראה זה רציני. זה לטובתך. זה לטובתך. הם חוקי רים.

מלחי: את לא מבינה. בכל אופן, אין לי אפשרות ואני מציע... אני מקיים לבוא לבית המשפט. אני בא בשמונה ורבע, ככה, שמונה ועשרים. אני מציע בשמונה ועשרים.

מלחי: בבוקר. מפני ש... חשע. עזבתי כל דבר. אהיה כמה רגעים קודם.

הפמלה הבז
 חודש אינו
 דתה ה